

Luu

□

Sisällys

- [1 Käyttö](#)
- [2 Luuliiman valmistus](#)
- [3 Työstö](#)
 - [3.1 Uritus](#)
 - [3.2 Halkaisu](#)
 - [3.3 Muotoilu](#)
 - [3.4 Viimeistely](#)
 - [3.5 Kuivaus](#)

Käyttö

- [huilu](#) (hirven pohjeluu, vai sääri?)
- [neula](#), [puukko](#), ...
- [helistimen](#) sisälle luusiruja
- [liimana](#) epoxin veroinen jos sauma täysin tiivis. Ei sovi kolojen täyttöön.

Luuliiman valmistus

Katso sivulta [Liima](#).

Työstö

Raaka luu on vahva, joustava, säleytyvä ja liukas.

Keitetty luu on heikko, ei-liukas mutta kuumana taipuva. Keittäminen on hyvä jos haluat esim. suoristaa pitkittäin halkaistun luun kuten sarven. Keitto heikentää muihin kuumennustapohin verrattuna vähiten luun rakennetta. Se tekee luusta hetkellisesti hyvin pehmeän ja helposti työstettävän mutta kuivuttuaan luu jäykistyy taas kovaksi. Keittämällä saadaan myös [hirven](#) koivista kynnet vedettyä irti jopa ilman pihtejä.

Kuiva luu on murtuva, kova ja hioutuva.

Uritus

Urituksella voidaan tehdä todennäköisemmäksi haluttu halkeaminen. Sitä käytetään erityisesti luille jotka eivät ole täysin tuoreita (saman päivän). Vedessä yön yli liotus helpottaa urituksen tekoa. Tehdään terävällä kivensirulla tai puukolla yleensä pituussuunnassa. Mitä lähemmäksi uran saa luuydintä, sitä siistimmin luu halkeaa.

Halkaisu

Luu on parasta halkaista mahdollisimman tuoreena jolloin se halkeaa säännönmukaisesti. David Wescottin ja Steven Wattsin mukaan jos aivan vasta kuolleesta eläimestä otettu luu halkaistaan, halkeaa se helposti ja kauniisti. Jos luun annetaan pakastua, kuivua tai "käydä" halkeaa se epäsäännöllisemmin. Yleensä tavoitteena on halkaista esim. sääriluu pitkittäissuunnassa.

Halkaisu tehdään kivikautisesti käyttäen pyöreää isoa kiveä alasimena ja pienempää pyöreää kiveä iskemiseen. Aivan lämpimäntuore luu pitäisi haljeta kauniisti näin jo yhdellä iskulla. Uritettu luu taas on parempi halkaista terävää alasinta käyttäen. Naputtele ensin kevyesti uraa pitkin ja kovenna tasaisesti iskun kovuutta. Lyömiseen voidaan käyttää myös esim. sääriluuta.

Muotoilu

Sahaus, veistely ja karkea hionta käy parhaiten keskikuivalle luulle.

Viimeistely

Hieno hiontaa tulee suorittaa kuivalle luulle, sillä muuten pinta jää röpelöiseksi. Kuivana luu jauhautuu hyvin ja pinnasta tulee sileä.

Kuivaus

Jos luu kuivuu liian nopeasti tulee siihen helposti halkeamia. Tämän välttämiseksi luut olisi aina hyvä öljytä eläin- tai kasvisrasvalla. (miten yhdistää työstö eri vaiheissa ja öljyäminen?)